

[Justitsministeren.]

sige, om den lokalitet, det ærede medlem har nævnt, kan falde ind under den udvidede bestemmelse, men det er klart, at vi er villige til at se derpå.

Det ærede medlem hr. Thestrup fremsatte i sin finanslovtale den, forekommer det mig, besynderlige påstand, at regeringen havde fremsat et grundlovsstridigt lovfor-
slag, nemlig forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af fast ejendom. Det er vel overflødigt for mig at understrege, at regeringen er ganske uenig med det ærede medlem, og det ville vel også overraske, om en regering fremsatte et forslag, om hvilket den selv mente, at det stred mod grundloven. Det er klart, at en sådan påstand, fremsat tilmed af et medlem af det høje ting, som er dommer, kræver en imødegåelse.

Jeg må da med det samme sige, at jeg overhovedet ikke kan fatte det ærede medlems tankegang. Regeringsforslaget til-
siger indførelse af fuld grundstignings-
skyld. Efter den gældende lov beregnes grundstigningsskylden som 4 pct. af $\frac{3}{4}$ af den konstaterede grundstigning efter visse fradrag. Efter forslaget beregnes grundstigningsskylden som 4 pct. af hele den fremtidigt konstaterede grundstigning uden fradrag. Mener det ærede medlem virkelig for ramme alvor, at en sådan skærpelse af de nuværende beskatningsregler for fast ejendom skulle kunne tilsidesættes som stridende mod grundlovens princip om ejendomsret-
tens ukrænkelighed, og vil det ærede medlem virkelig hævde, for således må man forstå hans udtalelser, at jordejerne frem for andre har krav på, at deres værdier skal være upåvirkede af en eventuel inflation?

Jeg kan endda til nød forstå, omend jeg ikke er enig, at det ærede medlem vil hævde, at et forslag om indførelse af fuld grundskyld er stridende mod grundlovens § 73, en opfattelse, det ærede medlem jo ikke står helt alene med. Jeg tror ikke, det ærede medlems opfattelse er rigtig, i hvert fald ikke for så vidt angår det i grundskyldskommissionens betænkning indeholdte forslag, og jeg skal i denne forbindelse henvise til, at en ubestridelig kapacitet som professor Illum i sin omtale af nævnte betænkning i Ugeskrift for Retsvæsen direkte har givet

udtryk for, at han ikke anser forslaget for stridende mod grundloven.

Også ved en tidligere lejlighed har et medlem af den konservative gruppe, det ærede medlem hr. Tesdorpf, rejst tvivl om, hvorvidt et af regeringen fremsat lovfor-
slag var stemmende med grundloven; det drejede sig om forslag til lov om sammen-
slutningens og institutioners landbrugsjord, og den bestemmelse, det ærede medlem havde i kikkerten, var den, der går ud på, at aktieselskaber, som i dag ikke ejer landbrugsjord, fratages retten til at drive landbrug, medmindre dispensation opnås. Det ærede medlem fandt denne bestemmelse stridende mod grundlovens § 74, hvorefter alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundet i det almene vel, skal hæves ved lov. Jeg tror ikke, det ærede medlem ved nærmere eftertanke vil fastholde denne sin opfattelse, og jeg betvivler, at det ærede medlem hr. Thestrup, trods det ærede medlems på dette område indgroede mistillid til den nuværende regering, vil støtte det ærede medlem hr. Tesdorpf. Forholdet er nemlig det, at den pågældende grundlovsbestem-
melse, der i sin historiske oprindelse var rettet mod lavsvæsenet, mod lavenes eneret, er en løfteparagraf, der i realiteten næppe har noget selvstændigt indhold. Denne opfattelse er i hvert tilfælde den i den juridiske teori rådende. I øvrigt burde det ærede medlem have været advaret af den kendsgerning, at ingen af de i den kommission, der udarbejdede lovudkastet, siddende fremtrædende jurister blot har antydnet, at bestemmelsen var grundlovsstridig.

Endelig findes der i dansk ret andre bestemmelser, der går ud på, at en bestemt virksomhed kun kan drives i en ved lov nærmere bestemt form, f. eks. kan livsforsikringsvirksomhed kun drives af aktieselskaber og gensidige selskaber. Det ærede medlem finder det næppe grundlovsstridigt, at loven forbyder enkeltpersoner at drive livsforsikringsvirksomhed.

Det er selvsagt al ære værd, at ærede medlemmer af det høje ting ser det som en vigtig opgave at holde øje med, at grundloven ikke trædes for nær; den opgave påhviler os alle. Men i de to tilfælde, der hidtil har været fremdraget, finder jeg, at